

บทที่ 2

ทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

การจัดการ (Management) เป็นคำที่ใช้อย่างกว้างขวาง ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินการขององค์กรเป็นอย่างมาก มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ พอสรุปได้ ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) กล่าวว่า ในบรรดางานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่ดำเนินอยู่นั้น ไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่าการบริหารหรือการจัดการ (Management) เนื่องจากงานทางด้านการบริหารหรือการจัดการ เป็นงานสำคัญต่อการอำนวยความสะดวกให้มนุษย์ทำงานได้โดยมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ (Effective and Efficiency) มากที่สุดกว่าแต่ก่อน เพราะสังคมปัจจุบัน มนุษย์ต่างร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มในลักษณะขององค์กร นับได้ว่า การจัดการเป็นวิธีเดียวที่ช่วยให้มนุษย์สามารถเพิ่มกำลังความสามารถให้มีการผลิตเพื่อตอบสนองสังคมมนุษย์ได้มากขึ้น

มนัส บุญวงษ์ และคณะ (2538) กล่าวไว้ว่า การจัดการเป็นการดำเนินงานหรือกระบวนการใด ๆ ของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ร่วมกัน โดยคำนึงถึงการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เป็นกระบวนการบริหารงานขององค์กรที่ต้องการกำไร ซึ่งผู้จัดการจะต้องทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย และอยู่รอดในสภาพแวดล้อมที่ดำรงอยู่ ซึ่งอยู่ในระบบการแข่งขัน ดังนั้น การจัดการจึงใช้ในองค์กรธุรกิจหรือองค์กรที่มุ่งผลกำไร นอกจากนี้ การจัดการยังเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ (Management – Science and Art) การพิจารณาว่า การจัดการเป็นศาสตร์ (Management is a science) หมายถึง การที่มีความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจในหลักการบริหาร และการจัดการเป็นศิลป์ (Manage is an art) หมายถึง การมีทักษะที่เกิดจากความชำนาญในการปฏิบัติ ในการจัดการนั้นผู้จัดการต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ คือ เป็นผู้มีความรู้ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานได้ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

หน้าที่ของการจัดการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ได้กำหนดหน้าที่ของการจัดการ (Management Functions)

ไว้ 5 ประการ ประกอบด้วย

- การวางแผน (Planning)
- การจัดองค์กร (Organizing)

- การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing)
- การสั่งการหรือการอำนวยการ (Directing)
- การควบคุม (Controlling)

ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า หลัก POSDC โดยมีรายละเอียดของการจัดการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)

การวางแผนถือเป็นหน้าที่อันดับแรกของงานด้านการจัดการในองค์การ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายและการเลือกวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายได้ สำหรับความหมายการวางแผน มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผน หมายถึง กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์สำหรับช่วงเวลาข้างหน้า และการกำหนดสิ่งที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุผลในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ และการกำหนดแนวทางการกระทำ (Course of Action) หรือแผนงานที่จะปฏิบัติให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ การวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์และแผนงานต่าง ๆ ขององค์การ จะเกี่ยวข้องกับการต้องคิดในทางกลยุทธ์ เกี่ยวกับขอบเขตเป้าหมาย และชนิดของธุรกิจ หรือบริการ ที่องค์การต้องการ จะกระทำให้ได้ผลสำเร็จสูงสุดถึงขั้นหนึ่งที่ต้องการด้วย (ธงชัย สันติวงษ์, 2532)

2. การจัดองค์การ (Organizing)

ธงชัย สันติวงษ์ (2535, 2539) กล่าวว่า องค์กร คือ กลุ่มบุคคลที่รวมกันและร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน โดยกิจกรรมนั้นมีการจัดประสานให้เข้ากันได้เป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ร่วมอันเดียว หรือหลายวัตถุประสงค์พร้อมกันได้ และให้ความหมายการจัดองค์การ (Organizing) ไว้ว่า หมายถึง ความพยายามของผู้บริหารที่จะให้มีหนทางสำหรับการปฏิบัติงาน ให้สำเร็จผลตามแผนงานที่ได้วางไว้ และเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารที่นำมาใช้ปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การ ผู้บริหารที่ชาญฉลาดและเข้าใจดีถึงอิทธิพลและความสำคัญของการจัดองค์การ จึงไม่รอช้าที่จะก้าวสู่การจัดองค์การเป็นอันดับแรก เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงบังเกิดผลได้รวดเร็วทันตาเห็นนั่นเอง

สมยศ นาวิกาน (2540) กล่าวว่า องค์กร (Organization) คือกลุ่มของบุคคลที่ทำงานร่วมกันภายในโครงสร้างที่กำหนดไว้เพื่อการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม Koontz and O'Donnell (1968 อ้างใน ธงชัย สันติวงษ์, 2539) กล่าวว่า กระบวนการจัดองค์การ (Process of Organizing) เป็นการจัดกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้ดำเนินการสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์

ในส่วนรวม และดำเนินการมอบหมายงานแต่ละกลุ่มให้กับผู้บริหาร ซึ่งควรต้องมีอำนาจหน้าที่ที่จำเป็นต่อการควบคุมบังคับบัญชาบุคคล ให้ปฏิบัติงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ ให้เสร็จสิ้นไป

3. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing)

ชวลิต ประภวานนท์ (2540) ให้ความหมาย การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) ไว้ว่า หมายถึง การคัดเลือก การบรรจุตำแหน่งงานต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับโครงสร้างองค์การ โดยที่องค์การจะต้องมีการวางแผนกำลังคนที่ต้องการของแต่ละแผนก จากนั้นจึงมีการรับสมัคร การคัดเลือก รวมถึงการแต่งตั้ง การประเมินผล การเลื่อนตำแหน่ง การให้รางวัล การฝึกอบรมและการพัฒนา จนกระทั่งพนักงานมีความรู้ ความชำนาญ ก็จะส่งผลให้งานขององค์การสำเร็จลุล่วงได้

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ได้สรุปไว้ว่า การจัดบุคคลเข้าทำงาน คือ ภาระหน้าที่ที่เกี่ยวกับการบริหารตัวคน ซึ่งเริ่มต้นด้วยการเสาะหา และคัดเลือก ให้ได้มาซึ่งคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับลักษณะงานต่าง ๆ ที่ได้พิจารณามาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ประกันได้ว่างานต่าง ๆ จะได้รับการปฏิบัติลุล่วงไปอย่างได้ผลที่สุด ภาระหน้าที่นี้จะสำคัญที่สุดที่จะต้องสามารถเข้าใจ และจัดทำ การฝึกอบรมและพัฒนาคนงานให้มีความสามารถพร้อม โดยเฉพาะการจัดหาคนในระดับผู้บริหาร รอง ๆ ลงมา

4. การสั่งการหรือการอำนวยการ และการชี้นำ (Directing and Leading)

Koontz and Wehrich (1993 อ้างใน ลัทธิกาล ศรีวระมย์, 2540) กล่าวถึงการจงใจ ไว้ว่า หมายถึง แรงผลักดันจากความต้องการ และความหวังต่าง ๆ ของมนุษย์ เพื่อให้แสดงออกตามที่ต้องการ กล่าวได้ว่า ผู้บริหารจะใช้การจงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานด้วยความพึงพอใจ ในทางกลับกันผู้ใต้บังคับบัญชาก็อาจใช้วิธีเดียวกันกับผู้บริหารด้วย ส่วนการติดต่อสื่อสารหมายถึง การเคลื่อนย้ายข้อมูลข่าวสาร จากผู้ส่ง (Sender) ไปยังผู้รับ (Receiver) โดยผ่านช่องทางที่ได้เลือกไว้แล้ว ด้วยข้อมูลข่าวสารที่ทำให้ผู้รับเข้าใจ

5. การควบคุม (Controlling)

Flippo (1970 อ้างใน ธงชัย สันติวงษ์, 2539) ให้คำจำกัดความว่า การควบคุม หมายถึง การบังคับให้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามแผนงานที่ได้วางไว้

Mockler (อ้างใน สมยศ นาวิกาน, 2536) กล่าวว่า การควบคุม เป็นความพยายามอย่างมีระบบ เพื่อกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติงาน การออกแบบระบบข้อมูลย้อนกลับ การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง กับมาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า พิจารณว่ามีข้อ

แตกต่างกันหรือไม่ และทำการแก้ไขใด ๆ ที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่าทรัพยากรทุกอย่างขององค์กร ได้ถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์กร

การควบคุมตามความหมายข้างต้น จะเห็นว่ามี ความหมายใกล้เคียงกันคือ การควบคุมจะเป็นมาตรวัด (Measurement) อย่างเป็นระบบ ที่ใช้เป็นตัวบังคับให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปภายใต้แผนงานที่วางไว้ขององค์กร รวมทั้งหมายถึง การแก้ไขในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งพบว่าเบี่ยงเบนออกจากมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุด

แนวคิดของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต (กรมการพัฒนาชุมชน, 2542.)

แนวคิดในการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นแนวคิดที่ผสมผสานระหว่างแนวคิดของสหกรณ์การเกษตร เกรดิติยูเนียน และสินเชื่อเพื่อการเกษตร ดังนี้

1. เป็นการรวมคนในหมู่บ้านให้มาช่วยเหลือกัน โดยมีแนวคิดว่าการรวมคนควรเริ่มจากคนที่จนที่สุด แล้วดึงคนฐานะดีมาช่วย เพื่อให้มีโอกาสช่วยเหลือคนจน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า จนเงินแต่ไม่จนน้ำใจ
2. คนชนบทขาดแคลนเงินทุน การพัฒนาอาชีพที่จะให้เกิดผลดีนั้นต้องอาศัยวิชาการสมัยใหม่เข้ามาช่วย แต่คนจนถูกขิดล้อมด้วยวงจรแห่งความยากจน จึงควรมีการรวมกลุ่มออมเงิน แล้วนำไปใช้ทำทุน น่าจะเป็นทางออกที่ดี
3. การทำงานด้วยความขยันอย่างฉลาด คนจนสามารถรวมกันออมเงินจนมีทุนเป็นของตนเอง ผู้กู้เงินไปลงทุนต้องระลึกเสมอว่า เงินเหล่านั้นเป็นเงินจากเพื่อนฝูงที่มีน้ำใจ จึงควรนำไปใช้อย่างประหยัด และต้องรู้จักว่าจะนำเงินที่กู้ยืมไปทำอะไร ทำแล้วเกิดผลอย่างไร และต้องขยันอดทนเพื่อให้ได้ทุนคืนและมีกำไรจากการลงทุน
4. ลดต้นทุนการใช้จ่ายในครอบครัว คือ การจัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาด เพื่อให้สมาชิกได้ชื่อของราคาถูก มีคุณภาพดีมาใช้ในครอบครัว เมื่อลดค่าใช้จ่ายก็จะมีเงินออมมากขึ้น และมีทุนในการประกอบอาชีพมากขึ้น

หลักการของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

ฝ่ายพัฒนาอาชีพ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ได้สรุปว่า หลักการของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตประกอบด้วย

1. ปลุกฝังให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เริ่มโดยการปลุกฝังให้ชาวบ้านเข้าใจว่าเจ้าของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต นั่นคือ พ่อ แม่ พี่ น้อง ประชาชน ทุกคนในหมู่บ้าน ในตำบลที่เป็นสมาชิก ผลประโยชน์เป็นของสมาชิก การบริหารงาน เป็นของสมาชิก หน่วยงานราชการเป็นเพียงหน่วยงานสนับสนุน ฉะนั้น กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเป็นของประชาชน ซึ่งสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความรับผิดชอบในการดูแลเอาใจใส่จะเกิดขึ้น

2. ยึดหลักการพึ่งตนเอง โดยการฝึกนิสัยการประหยัดแล้วนำมาออม เพราะสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายกจน แต่คนจนนั้นมีคุณสมบัติพิเศษที่นำมาใช้ทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและญาติมิตรได้หลายอย่างที่ก่อให้เกิดทุน เช่น ความซื่อสัตย์ ความอดทน ฯลฯ

3. การควบคุมกันเอง เป็นการดูแลเอาใจใส่ สอดส่องความเคลื่อนไหวของสมาชิกซึ่งกันและกัน

4. ใช้หลักคุณธรรมในการดำเนินงาน ซึ่งได้แก่

1) ความซื่อสัตย์ สมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจะต้องประหยัด ออมทรัพย์มาสะสม และส่งคืนเงินกู้ตามสัญญาที่ได้ให้ไว้

2) ความเสียสละ ทุกครั้งที่สมาชิกมาสะสมและส่งคืนเงินกู้ เขาทำเพื่อเพื่อนไม่หวังการตอบแทน จะเข้าร่วมในการดำเนินงานในฐานะเป็นกรรมการ หรือในฐานะเป็นอาสาสมัครบริการเพื่อน ๆ โดยไม่มีค่าจ้างตอบแทน

3) ความรับผิดชอบ สมาชิกแต่ละคนจะประหยัดสะสม ส่งคืน และสนใจร่วมมือในกิจกรรมด้วยความสำนึกว่าเป็นหน้าที่ของตน ซึ่งจะบกพร่องเสียมิได้ เขาจะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่เหล่านี้ต่อตนเอง และต่อเพื่อนสมาชิกทุกคน

4) ความเห็นใจกัน ทุกคนมาเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต จะต้องเข้าใจซาบซึ้ง และตั้งใจที่จะ “ให้” อะไรแก่เพื่อนมิใช่เพื่อ “ได้” อะไรจากเพื่อนฝ่ายเดียว

5) ความไว้วางใจกัน สมาชิกทุกคนจะพยายามสร้างความเชื่อถือได้ และแสดงให้เห็นปรากฏแก่เพื่อนสมาชิกด้วยกัน ด้วยการประหยัด สะสม และส่งคืนตามสัญญา กิจนิสัยที่ดีเหล่านี้จะทำให้คนอยู่ในสังคมได้อย่างสมศักดิ์ศรี และสังคมมนุษย์จะเป็นสุขสันติ

การพัฒนาคนให้มีคุณธรรม 5 ประการนี้ จะทำให้คนอยู่ในสังคมได้อย่างสมศักดิ์ศรี และสังคมมนุษย์จะเป็นสุขสันติ การพัฒนาคนให้มีคุณธรรม 5 ประการนี้จึงเป็นหัวใจของการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ตั้งขึ้นมาเพื่อ

1. ให้ชาวบ้านรู้จักการออม สะสมเงินด้วยสัจจะ
2. มีเงินทุนสนับสนุนการประกอบอาชีพ และสวัสดิการของสมาชิก
3. รู้จักการใช้จ่ายการเงินและรายได้ในครัวเรือน
4. รู้จักฝึกกำลัง ใจ ความสามัคคี ช่วยเหลือกันและกัน
5. ให้การเรียนรู้ส่งเสริมประสบการณ์ เรื่องเงินทุน การจัดการ

วิธีการดำเนินงาน

1. ความเท่าเทียมกันหรือความเสมอภาค

1.1 กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ถือว่าทุกคนที่อยู่ในหมู่บ้าน ตำบลนั้น สามารถเป็นสมาชิกได้หมดโดยไม่คำนึงถึงเพศ วัยและอาชีพ

1.2 ผู้ที่เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตทุกคน ต้องเสียค่าสมัคร และค่าธรรมเนียมแรกเข้าตามที่ระเบียบกลุ่มกำหนด

1.3 สมาชิกทุกคนมีสิทธิที่จะใช้บริการของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเท่าเทียมกัน แต่จะได้รับสิทธิมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกที่มีต่อกลุ่ม และมีความเสมอภาคในการถูกทำโทษจากกลุ่มด้วย

2. การบริหารงานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นธุรกิจการเงินชนิดหนึ่งที่สมาชิกร่วมมือกันทำเป็นกิจการที่ยั่งยืนถาวรและต้องมีความเจริญก้าวหน้า ดังนั้นกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจึงต้องมีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งสมาชิกด้วยกันเองเป็นคนเลือกตั้งเพื่อนสมาชิกที่มีคุณสมบัติ มีความรู้ เข้ามาบริหาร

3. กิจกรรมของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

3.1 การให้กู้ยืม

3.2 ศูนย์สวัสดิการตลาด ซึ่งหมายถึง ร้านค้าของกลุ่มออมทรัพย์ที่สมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ทุกคนเป็นเจ้าของ เป็นกิจกรรมหนึ่งของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เพื่อแก้ปัญหาซื้อของแพง เป็นการดำเนินงานในลักษณะร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันรับผิดชอบ

3.3 ชุ้งฉาง คือ ธุรกิจของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ที่ดำเนินการซื้อ-ขายข้าวหรือผลผลิตอื่น เพื่อแสวงหาผลกำไร เป็นการแก้ไขปัญหาการขายผลผลิตในราคาถูก โดยวิธีรวมกันขาย

3.4 ธนาคารข้าว หมายถึง กิจกรรมของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่ให้บริการข้าวเพื่อบริโภค หรือทำพันธุ์แก่สมาชิก หรือผู้ยากไร้ โดยการให้เปล่า ให้ยืม หรือให้กู้

4. เงินทุนดำเนินงาน

4.1 เงินทุนของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ได้แก่ เงินสัจจะจากสมาชิก

4.2 เงินกู้จากธนาคาร

4.3 ขอยืมเงินทุนหมุนเวียนพัฒนาการชุมชน

4.4 เงินจากแหล่งทุนอื่นๆ ที่ให้การสนับสนุน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุคนธ์ จัตูชัย (อ้างในชวลิต ปุณณกิตติสกุล, 2544 : 29 – 30) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ได้แก่ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การจัดตั้ง การได้รับความรู้และประสบการณ์ในกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน การที่คณะกรรมการยึดหลักคุณธรรมในการบริหารงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

สุนันทา ภูสุวรรณ (2538) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ศึกษากรณีกลุ่มออมทรัพย์ในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มออมทรัพย์ ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของกลุ่มเอง ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกกลุ่ม ได้มากน้อยเพียงใด การสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยผู้นำท้องถิ่น หรือการให้ข่าวสารข้อมูลแก่กลุ่มจะต้องเป็นไปในทางที่ตรงกับความต้องการของสมาชิก จึงจะทำให้การดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์ ประสบผลสำเร็จ

สมยศ กาสี (2543) ได้ศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านซากทองหลาง หมู่ที่ 2 ตำบลซากบก อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากการที่สมาชิกมีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์เสียสละ ได้แก่การส่งเงินสัจจะอย่างสม่ำเสมอ การส่งคืนเงินกู้ตามกำหนด การช่วยเหลือสมาชิกที่เดือดร้อน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม และมีการปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของกลุ่มโดยเคร่งครัด ด้านคณะกรรมการเป็นผู้ที่มีความเสียสละ ซื่อสัตย์ สุจริตเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและแสวงหา

ความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่นและการได้รับคำชมเชย รางวัลและการประกาศเกียรติคุณ

มนตรี ปานกล้า (2542) ศึกษาเรื่องเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในจังหวัดลำปาง วัตถุประสงค์เพื่อทราบแนวคิด การคาดหวังเกี่ยวกับกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ตลอดจนปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของกลุ่มออมทรัพย์ ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของคณะกรรมการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นการหาทำไร เพื่อนำมาแบ่งปันแก่สมาชิก และเพื่อจัดหาสินเชื่อแก่สมาชิก ดังนั้นกิจกรรมของกลุ่มจึงหนักไปทางการรับฝากเงินและการให้กู้เงิน แต่กิจกรรมแสวงหาผลกำไร เช่น ศูนย์สาธิตการตลาด กิจกรรมยุ่งฉางมีเพียงเล็กน้อย และคาดหวังว่า กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจะสามารถช่วยเหลือสมาชิกในแง่ของการทำให้ความ เป็นอยู่ดีขึ้น เป็นแหล่งให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นแหล่งจัดหาสินค้าอุปโภคบริโภค และเป็นแหล่งช่วยเหลือด้านการตลาด

2. ปัญหาสำคัญของการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต คือสมาชิก และคณะกรรมการบริหารกลุ่ม ยังขาดความรู้ความเข้าใจ หลักการและวัตถุประสงค์ของกลุ่มออมทรัพย์ และมีข้อเสนอแนะให้คณะกรรมการบริหารจัดการให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องกลุ่มออมทรัพย์แก่ทั้งคณะกรรมการบริหารและสมาชิกเป็นประจำทุกเดือน สำหรับด้านเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ พบว่า มีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านพัฒนาชุมชน มีความรู้ความเข้าใจ นโยบายเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองเป็นอย่างดี สามารถส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มและการบริการจัดการเกี่ยวกับ ทุนหมุนเวียนและเงินทุนของกลุ่ม มีความรู้ปานกลางในเรื่องบัญชี การตลาด การลงทุน อัตราดอกเบี้ย และเงินปันผล ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ไม่สามารถสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตได้อย่างสมบูรณ์